

gjort og taget i Brug efter den 1. September 1939, kan det endelig i mangfoldige Tilfælde konstateres, at Huslejen ved Ophøret af de 3-aarige Perioder hæves, saa at ogsaa Lejen i den eksisterende Boligmasse hæves til et Niveau, der er særlig højt paa Grund af den eksisterende Boligmangel.

Det er efter Bestemmelsen udelukket, at Lejerne kan indbringe Sager om Aagerleje for Domstolene efter § 27, hvorfor Mindretallets Ændring tilstræber at opnaa denne Mulighed.

Til Ændringsforslagene til § 38 a, 38 b, 38 c og 38 h bemærkes, at det maa anses for uheldigt, at en Lovbestemmelse tillader Ejeren at udregne Varmebetalingen i centralopfyrede Ejendomme efter Maalersystemer, som hverken er undersøgt eller godkendt af statslige Myndigheder.

De Undersøgelser, som er foretaget af Statsprøveanstalten paa Foranledning af „De samvirkede Lejerforeninger“, har fastslaaet, at der endogsaa i det undersøgte Materiale har kunnet konstateres betydelige Fejlkilder, hvorfor det maa fastholdes, at Tilliden til Maalersystemerne i Almindelighed er ringe.

Efter de Udtalelser, som Undersøgelseskommissionens Repræsentant er fremkommet med i Dagspressen, maa det anses for godt gjort, at der vil være store Betænkeligheder ved at lade Bestemmelsen i Loven fortsætte endnu en Periode, alene fordi Materialet ikke har kunnet fremsendes i trykt Form til Offentlighedens Orientering.

Det er med store Betænkeligheder, at Mindretallet er gaaet med til en Lempelse af Opsigelsesbestemmelserne ved Fremlejemaal, der indgaas efter § 5, Stk. 2, og § 6 i Forslag til Lov om Boliganvisning m. v. Det indirekte Tvangsmoment, som kan indeholdes i de nye Bestemmelser ved Udlejning af større Lejligheder, kan alene berettigede en Mulighed for lettere Opsigelse.

Derimod maa en Lempelse for alle fremtidige Fremlejemaals Vedkommende, uanset de indgaas efter de nævnte Retningslinier, anses for meget uheldig, idet den vil forflygtige Kontrollen med Opsigel-

ser i Fremlejemaal og bevirke en Forhøjelse af Prisen paa Udlejningsværelser, som vil foregaa uden om Fremlejenævnene. Den Kontrol med Priserne, som efter Loven hidtil har kunnet gennemføres, bygger udelukkende paa den Sikkerhed, Fremlejetageren har igennem den kontrolerede Opsigelse. Den gældende Lovs Bestemmelser om Opsigelser af Fremlejemaal bør derfor oprettholdes uforandrede i Lovforslaget.

Vedrørende Ændringsforslaget til § 64 k bemærkes, at Mindretallet ikke kan tiltræde, at Lovens Bestemmelser angaaende Fremlejemaal kan ophæves ved kongelig Anordning, idet en saadan Bestemmelse hverken fandtes i Bekendtgørelse Nr. 265 af 29. Maj 1943 af Lov om Leje eller er indstillet til Ministeren af Huslejudvalget af 1946, hvorfor Mindretallet ønsker at bevare Rigsdagens Dispositionsret paa dette Lovomraade.

Motiveringen for Indførelsen af Undertagelsesbestemmelserne vedrørende Lejeforhøjelse og Opsigelse gældende for Lejemaal om Boliger eller Lokaler, der er udlejet efter den 1. September 1939, var, at der ikke skulde lægges Boligbyggeriet under Krigen hindrende Restriktioner i Vejen, saaledes at de forhøjede Byggeomkostninger kunde paavirke Lejen ud over 1939-Niveauet, hvortil Hjemmelen findes i Lejelovsbekendtgørelse Nr. 266 af 29. Maj 1943 §§ 55 og 57. Muligheden for en Regulering af Lejen over for fejlagtige Byggeomkostningskalkulationer har nu været til Stede i et saa langt Tidsrum, at Bygherrerne har haft tilstrækkelig Anledning til at sikre sig, at Lejen blev afpasset efter Udgifterne. Ligeledes har der ved de 3-aarige Perioders Udløb været Anledning til at opsiges uønskede Lejere, hvorfor man finder det ubilligt fremdeles at opretholde denne Fortrinsstilling for Nybyggeriet. Da man erkender, at der ikke for Tiden kan samles Flertal for at slette Skellet mellem det ældre og det nyere Byggeri, uagtet Forudsætningerne for Opretholdelsen i Dag er bortfaldet, ønsker man at stille Ændringsforslaget under Nr. 6 om, at Datoen forrykkes fra 1. September 1939 til 1. Juni 1945, hvorved opnaas, at Lovens aabenbart urimelige Indhold begrænses.